

Walter Grootaers is genezen en gaat meteen vreemd met een Vlaamse supergroep

- geboren op 27 januari 1955 in Soest (Dui)
- groeide op in Lier
- frontman van de popgroep De Kreuners, die hij in 1978 mee oprichtte
- verder bekend van tv-werk zoals in Fear Factor, Wipe-Out, Big Brother en Homo universalis
- was tot enkele jaren geleden in Lier Open Vid-schepen van o.a. Stadsontwikkeling

'Na de operatie had ik zeven gaten in mijn buik'

De leverkanker lijkt overwonnen. Walter Grootaers is helemaal terug. Meer zelfs, de opper-Kreuner komt in het najaar met een soloplaat. Met dank aan een 'supergroep' met onder anderen Axl Peleman, Ruben Block en Stef Kamil Carlens. 'Het is geen plaat over verliefdheid, maar over gemis.'

Tekst MARK COENEN / beeld MARGIT VANTOORTELBOOM

'Mijn memoires kan ik pas schrijven als mijn kinderen dood zijn: ik wil alles wel vertellen, maar mijn kinderen leven nog.' Het is een uitspraak van Walter Grootaers die hem typeert, zeker als u zich zijn geweldige lach daarbij probeert voor te stellen. Terwijl de mensen om hem heen hem kennen als een warme en zelfs discrete familieaanwaker die bijna per ongeluk een grote carrière in de muziek en televisie had.

Jean Blaute, die jarenlang de platen van De Kreuners produceert en Grootaers goed kent, zegt over hem: "Onze vriendschap is heel bijzonder en al eens ontroerend. Hij is een lieve en goeie man."

Walter Grootaers ontvangt mij in zijn huis niet ver van Lier. De nieuwe hond, Woody, een aanhankelijke lagotto romagnolo - ook wel Italiaanse waterhond genoemd - neemt graag na een tijdje de tuin in gestuurd.

En dan kan het verder, over zijn nieuwe plaat, corona, kanker en de kapoentjesclub De Kreuners, de groep waar, zo wil de legende, niemand van houdt behalve ongeveer iedereen.

"Zijn we eindelijk oud genoeg om alles te weten, beginnen we alles te vergeten", zegt Grootaers alweer lachend aan het begin van het gesprek. Dus werd het tijd om het een en ander op te schrijven. Hij opent enthousiast over de laatste trip met zijn gezin, in de paasvakantie. "We zijn naar Frankrijk geweest, van Normandië via Versailles naar Dijon en dan via Genève en Reims terug naar huis."

Gaan jouw kinderen nog allemaal graag mee?
"Ja, zeker. Luka wordt in juli 23. Josh is 21, Lila is 18. Zij doet een schakeljaar in Gent en is in Maastricht toegelaten voor de opleiding performance. Luka studeert mixed media in Gent en doet aan slampoetry. Josh studeert netwerk-economie, met als ketzevak AI. Ze zitten momenteel alle drie op kot in Gent, samen in een huis."

Het is grappig dat je zoon Al studeert, terwijl het eerste singeltje van De Kreuners, 'Nummer 1', daar bij wijze van spreken ook al over ging: 'Dankzij de chip word ik nummer één.'

"Dat was in 1980. Toen wisten we natuurlijk nog lang niet wat die chip allemaal kon. Visionair, ge kent mij, (lacht)

"In Nederland dachten ze wel dat ik 'dankzij de shit word ik nummer één' zong, maar kom. Voor onze eerste twee singles zijn we naar de Matrix-studios in Londen gegaan, met Jean-Marie Aerts. We wilden eigenlijk naar de Konk Studios van de Kinks, maar die waren volgeboekt.

"Jean-Marie heeft mee onze sound bepaald, hij experimenteerde graag en had aan Erik (Wauters, gitarist, red.) een brother in arms."

"Jan (Van Eyken, red.) speelde toen nog bas. Hij speelde gitaar bij The Strings, maar we zochten een nieuwe bassist en Jan was een fan. Hij was komen kijken toen we in de Beurs-schouwburg samen met U2 speelden en wilde heel graag bij ons spelen. Hij had voor de eerste repetitie met ons nog nooit een bas vastgehouden. In drie dagen tijd had hij alle nummers ingestudeerd. Dat hij heeft hij ons wel pas verteld nadat hij aangestroomd was."

Dat doet mij een beetje denken aan het verhaal van Ben Crabbé, met wie ik toen bij Studio Brussel samenwerkte. Hij zat toen ook hele dagen Kreuners-nummers mee te drummen.

'IK WILDE IN HET BEGIN NIET DAT HET AAN IEDEREEN WERD DOORVERTELD, VAN MIJN KANKER, DE MENSEN HEBBEN GEEN GEVOEL VOOR TUMOR'

"Bij zijn auditie wilden we dat Ben meespeelde op 'Ik dans wel met mezelf', de cover van Billy Idol, wat voor een drummer best een ingewikkeld nummer is. Oké, zei Ben, maar welke versie? De elpeesversie, die van de single of de versie die Jullie ma live speelden? Wij keken elkaar aan en wisten niet waar hij het over had. Hij kende ons repertoire beter dan wijzelf."

Terugkomend op Jean-Marie Aerts: we komen langzamerhand in de periode dat onze generatie onvermijdelijk begint uit te dunnen. Arno, Jean-Marie... De kanker doet zijn wrede werk. Jij hebt vorig jaar ook jouw deel van die ellende gehad.

"Ouder worden komt niet gratis. De leverkanker die ik bleek te hebben, is een stille sluipmoordenaar. Daar voel je niets van."

"In 2022 speelden we nog de hele zomer, maar in 2023, ongeveer rond deze periode, kreeg ik het bericht dat ik kanker had. Ik kreeg eerst last van mijn buik, kon niet meer op mijn zij slapen. Na grondig onderzoek bleek dat er een gezwel van twaalf centimeter in mijn lever zat."

"Mijn radioloog in Lier zei: 'Hiervoor moet je naar Leuven'. Daar ben ik fantastisch begeleid. Ik wist meteen waar ik aan toe was. De tumor kon niet zomaar verwijderd worden, er zaten aders in de weg die door de lever lopen."

"Dan zijn er twee opties: een levertransplantatie of immuuntherapie. Het werd het tweede, want mijn lever was voor de rest nog oké. Maar als je immuuntherapie start, kun je daarna geen transplantatie meer krijgen, want je immuunsysteem zal die nieuwe lever altijd afstoten. Ik heb toen toch gekozen voor de therapie, want het was duidelijk dat de arts daar veel hoop op stelden. Ik heb elke maand, van mei tot september 2023, een baxter gekregen. Ik reed gewoon zelf naar het ziekenhuis, want ik had geen pijn meer. Er was immers nog een ander gezwel, aan mijn maag, maar dat was goedaardig, zo bleek na een biopsie. Die tumor is weggenomen en toen was de pijn weg."

"Na de immunotherapie was het gewel in mijn lever naar zes centimeter gekrompen en was het te opereren.

Begijn oktober vorig jaar ben ik dan geopereerd met zo'n robot. Zeven gaten in mijn buik... Na drie dagen voelde ik me weer goed, na een halve dag liep ik afweer rond en dan ben ik thuis gaan revalideren. Daarna heb ik nog enkele maanden immunotherapie gehad, maar dat is enkele weken geleden ook afgerond.

"Ik heb veel weer mijn fysiek moeten opbouwen. De behandeling maakte je moe en je stem droogt ook uit. Daar heb ik nog altijd last van. Ik drink elke dag minstens twee liter water. Maar ik kan afweer twee keer per week een half uur sporten. Die vermoedelijkheid, dat berkende ik van corona."

Julie, je was in 2020 een van de eerste 'behandelende' covidpatiënten.

"Ik heb toen een tijd op intensive care gelegen, ook al omdat ze nog niet goed wisten wat ze met die ziekte aan moesten. Het was maart 2020, de epidemie was nog maar net uitgebroken. Ik was de hele tijd moe, leeg, kapot, had geen adem, mijn hand opheffen was al een geweldige inspanning. Mijn huisdokter meende dat ik niet besmet was, maar na twee dagen zei mijn vrouw: 'We gaan naar de spoed.' Ik mocht niet door de gewone ingang naar binnen, wel via de garage. Ik lag eerst naast een kind en een oudere vrouw, maar wegens besmettingsgevaar parkeerden ze me in het hok waar de schoonmaakspullen stonden.

"Gelukkig zag ik er het grappige nog van in. Ik had grote ademhalingsproblemen, elke verpleegster en dokter was in driedubbel plastic gehuld, met mondmaskers en schermen: heel raar allemaal. Maar de behandelende specialist zei meteen: 'Meneer Grootaers, dit komt goed, u hebt een groot gebrek aan zuurstof maar we halen u erdoorheen.' Dat stelde mij gerust. Na vier dagen op intensive zorg was ik al aan de behandeling en mocht ik naar huis.

"Ik sloot mezelf toen op in de woonkamer - wat een beetje grimmig was omdat ik de kinderen en Nicole alleen van een afstand kon zien. Maar acht dagen later was ik genezen.

"Die beelden van al die zieken in Italië waar de ziekenhuizen de toestroom niet meer aankonden, of die verlaten straten in New York: ik dacht aan 'Keep Me In Your Heart' van Warren Zevon (*Amerikaanse muzikant, 1947-2003, red.*). We hebben er een eigen versie van gemaakt, 'Plaats in je hart', dat wordt ook een van de twee nieuwe singles."

Toen ik het nummer voor het eerst hoorde dacht ik: als hij niet als Warren Zevon een plaat maakt met zijn supergroep, gaat dat over zijn kanker en ziet het er niet goed uit.

"Dat was zeker niet de bedoeling. Het ging mij op dat moment, aan het begin van de coronaperiode, om de mensen die aan corona stierven en die geen afscheid konden nemen van hun geliefden. Dat pakte mij zo, dat je je vrouw zelfs niet meer mocht zien of haar hand mocht vasthouden.

"Ik zat toch thuis opgesloten en ben aan het spelen gegaan met songteksten, heb wat nummers vertaald - wat ik ook al heel lang doe.

"In het Engels zingen is veel gemakkelijker dan in het Nederlands. De onnozeste teksten klinken geweldig in het Engels. In het dialect klinkt ook alles beter. Er zijn zoveel goeie platen in het West-Vlaams, maar ik versta er geen woord van. Gisteren was ik in de auto aan het meeluffen met 'Min moaten' van Filip Kowlier. Voor ik destijds begreep dat Kowlier het over zijn vrienden had, was zijn volgende plaat al uit. (*lacht*) Maar dat is niet erg. Je moet dat nummer niet verstaan, maar voelen.

"Toen ik Axl Peleman en mijn manager Rick Tubbax vertelde dat ik volop bezig was met het vertalen van teksten, waren zij meteen mee, en zo is de boot vertrokken.

"Axl is in tweeënhalve jaar een keer of dertig hier geweest, hij had op mijn computer een studiootje geïnstalleerd en nam dan de akoestische gitaar op, of de pianopartij, waardoor ik verder kon oefenen voor mijn zangpartij.

"Het nummer van Zevon hebben we in 2021 al opgenomen in een kleine studio, in The Cavern in Edgemon, en toen was ik nog oké.

"Ik had op dat moment wel al last van uitdroging van mijn stem, en dat was een paar jaar later ook nog zo. Axl zei toen, uit voorzorg: 'We gaan de acht resterende nummers ook meteen afwerken. We hebben nu alle zang, ik moet

In de studio met onder meer David Poltrock, Stef Kamil Carlens, Ruben Block en Joost Zweegers.

'DE BEHANDELDE SPECIALIST ZEI: 'MENEER GROOTAERS, DIT KOMT GOED, U HEBT EEN GROOT GEBREK AAN ZUURSTOF MAAR WE HALEN U ERDOORHEEN''

alleen nog een groep zoeken."

"Er waren tijdens de stemopnamen al wat namen gevallen, die van Stef Kamil (*Carlens, red.*) bijvoorbeeld. Ik ben een geweldige fan van zijn platen en op de een of andere manier doet hij mij aan Berre (*Bergen, de in 2016 gestorven bassist van De Kreuners, red.*) denken. Die vulde de leegtes tussen de noten ook graag op, legde melodie over melodie.

"En toen kwam Axl af met al die gasten en plots bleek het een echte supergroep. Ik was blij verrast, maar Axl zei: 'Zij zijn bij dat ze mógen meedoen.' (*lacht*)

"Mario Goossens, Ruben Block, David Poltrock en Joost Zweegers, die dan ook nog een grote fan van mij bleek te zijn."

Julie hebben eerst de zangpartijen opgenomen en daarna pas de muziek: helemaal anders dan hoe Julie met De Kreuners werken.

"Ja, en daarom vond ik dat ook zo boeiend, want bij De Kreuners werkt dat zo niet. Daar maken we een kader voor een nummer. Jan of Erik en ik, en we werken daarop verder. Dat groeit bij ons organisch, het is voor De Kreuners de beste en waarschijnlijk de enige manier om ergens te raken. Net zoals de Stones doen, trouwens. (*lacht*)

"Ik had deze keer alles al ingezongen, iedereen had de nummers gehoord in een demo-versie en was enthousiast. We waren bij David thuis ook al een paar nummers gaan voorbereiden: onder meer 'She' (van Charles Aznavour, ook bekend in de versie van Elvis Costello), 'Que je t'aime' van Johnny Hallyday, een demo waar ook Daan op meegezongen heeft, met zijn hele lage stem. Er zit zelfs een nummer van Slade bij: 'Ver weg van jou', een vertaling van Slade's 'Far Away'. Ik heb dat altijd een geweldige tekst gevonden, en Slade een onderschatte groep.

"Joost Zweegers had meteen duizend ideeën en Stef Kamil ook, die heeft een bijzonder straf oog voor detail, voor het fijne werk. Ruben speelde gitaar en zong mee backings, Mario drumde.

"In september 2023 hebben we dan een dag of vier bij elkaar gezeten in de ICP in Brussel: fantastisch was het."

De eerste dag van de opnamen in de ICP-studio's in september van vorig jaar mocht ik een uurtje komen kijken en luisteren. De gouden platen blonken een hele muur vol, Michel 'Shelle' Dierickx engineerde stoïcijn als of hij nooit iets anders gedaan had en dat was ongeveer nog waar ook. Axl Peleman leidde de werkzaamheden in de volle studio en stuurde iedereen behendig de juiste richting uit.

"Die Nirvana Unplugged-sound vond ik wel goed", zei hij tegen gitarist Ruben Block. "Het mag kapot klinken." Walter kwam binnen met in zijn spoor dochter Luka, die ijverig foto's begon te nemen. Hij deed vakkundig zijn verhaal over zijn leverkanker en de immunotherapie, maar vroeg om het niet voort te vertellen, "want de mensen hebben geen gevoel voor tumor". Waarna weer die geweldige lach klonk.

Terug naar vandaag. De keuze van de nummers is wat je eclectisch zou kunnen noemen: weg van de platgetreden paden. En er staat ook echt een groep in de studio: de Vlaamse Traveling Wilburys (met enige overdrijving), aangejaagd door Axl de orkestmeester.

"Het is allemaal muziek van de jaren 70 tot de jaren 90, van Frankie Miller tot The Pretenders. We gingen er bij de selectie van de nummers van uit dat het speelbaar moest zijn met één instrument, maar we voelden al snel dat sommige songs meer konden gebruiken. En zo ontstond

het idee voor een groep en begint iedereen met te denken en te zoeken en te improviseren. Luister maar wat Stef Kamil hiervan maakt (*laar trots zijn cover van 'Love Song' horen, een nummer dat op Tumbleweed Connection van Elton John staat, een plaat uit 1970, red.*.)"

Je bent een geweldige fan van The Kinks en de Stones, maar daar ben je wel weggebleven.

"Ja en nee. Ik heb eigenlijk al een volgende plaat klaar qua teksten, en daar moet 'Cellulose Heroes' van The Kinks op komen: dat ben ik al aan het vertalen sinds de jaren 80 en ik denk dat ik het nu gevonden heb. Iets van De Dijk moet er ook op. 'Ik kan het niet alleen!' wéér nummer."

Het gaat op de plaat heel dikwijls over de liefde, maar zeker ook over de afwezige van de geliefde.

